جواد عزتی در «دوزیست»

جواد عزتی سال گذشته در پنج فیلم هزارپا، خرگیوش، لاتاری، پارادایس و تنگه ابوقریب حضور داشت که این آثار بیش از ۶۵ میلیارد تومان در گیشه فروش داشته اند و به همین علت به او لقب پولسازترین بازیگر سال ۹۷ را دادند. این بازیگر که اکنون فیلم کمدی «چهارانگشت» به کارگردانی حامد محمدی را روی پرده دارد به تازگی به فیلم سینمایی «دوزیست» به کارگردانی برزو نیک نژاد پیوسته.

آنطور که مهر می‌گوید، با آغاز پیش تولید فیلم سینمایی دوزیست به کارگردانی برزو نیک‌نژاد، جواد عزتی و ستاره پسیانی به عنوان اولین بازیگران به این پروژه پیوسته‌اند.

دوزیست، فیلمی اجتماعی و دومین همکاری سعید خانی و برزو نیک‌نژاد به‌عنوان تهیه‌کننده و کارگردان بعد از فیلم «لونه زنبور» است. فیلم تازه برزو نیک‌نژاد اکنون در مراحل پایانی پیش‌تولید قرار دارد و به‌زودی کلید می‌خورد.

کامران تفتی در آغاز ۴۰ سالگی، برای تغییر چهره خود در فیلم و سریال‌ها اعلام آمادگی کرد

گریمورها وقتشه!

علی رستگار
سینما

کامران تفتی امروز ۴۰ ساله می‌شود؛ بازیگری که معمولا او را در نقش‌هایی خشن و مردانه و پر شر و شور و البته با شکل و شمایلی تقریبا ثابت می‌بینیم. دایره فعالیت‌های تفتی، گسترده‌تر از بازیگری است و او را به‌عنوان خواننده و مجری برنامه‌هایی چون «وقتشه» و «دلصدا» هم می‌شناسیم.

پاییز سال گذشته بود که تفتی هنگام کار، دچار حمله قلبی شد و کامبیز دیرباز، دوست و همکارش او را تا بیمارستان همراهی کرد. اما خوشبختانه تفتی این روزها حال خوبی دارد و مشغول بازی در سریال «برادر جان» است و با امید و انرژی از اکنون و آینده حرف می‌زند.

۴۰ سالگی، سن ژندی است و درباره آن زیاد گفته‌اند و نوشته‌اند. تا اینجا از زندگی و کارتان رضایت دارید؟ بعد از این قرار است چه کنید؟

سعی خود را کرده‌ام تا جایی که توانایی و استعدادی هست، آن کاری را انجام دهم که در قلبم وجود دارد و مردم و طرفدارانم آن را دوست دارند. ۴۰ سالگی یک لبه تیغ است؛ از این بابت که یا شما را عاشق‌تر و عمیق‌تر یا از آنچه قبل از ۴۰ سالگی انجام دادید، دور می‌کند.

واقعیتش این است که برای من عشق اول ۴۰ سالگی اتفاق افتاده است و عاشق‌تر و عمیق‌تر و پرانگیزه‌تر هستم برای این‌که بتوانم بیشتر کار کنم.

اگر قرار است فردایی نباشد، یادگاری و تصویر و صدای خوبی از من به جا بماند و مردم بگویند او تمام تلاش خود را کرد. اما در روز و روزگاری که مردم من حال و روز خوبی ندارند، چندان دلم با تولد و شادی نیست. دلم خیلی نزدیک و همدرد با آدم‌هایی است که زندگی‌شان را از دست دادند، خیلی سخت است که شما یک زندگی را بسازید، اما با یک اتفاق چه طبیعی چه غیرطبیعی، آن را از دست بدهید. دلم می‌خواهد همه آنچه به عنوان شادی قرار است سهم روز تولد من شود، با کسانی تقسیم شود که الان روزگار خوبی ندارند.

بازیگر بودن پدرتان، آقای اردشیر تفتی هم نقشی در علاقه شما به بازیگری داشت یا نه؟

در ابتدا بله، اما بعد نه. شیرینی و حلاوت آن تئاتری که در دوران کودکی کار کردم، در جان من نشست که تا همین الان هم ادامه پیدا کرده است.

در بیشتر نقش‌ها شما را با همین هیبت و شمایل محکم مردانه و با سبیل دیده‌ایم؛ احیانا در برابر گریم‌های دیگر، مقاومت می‌کنید یا حاضرید به اقتضای نقش و قصه، با شکل و شمایل دیگری در فیلم و سریال‌ها ظاهر شوید؟

بدشانسی من این است کارهایی که برای بازی قبول کردم، با همین چهره و شخصیت و با سبیل بوده، اما فکر می‌کنم بعد از سریال «برادر جان» و حتی «از یادها رفته»، سریال دیگری کار می‌کنم که آنجا شخصیت من شکل دیگری دارد. یعنی امیدوارم. من که خودم خسته شدم، امیدوارم گریمورها هم خسته شوند و یک کار دیگری با چهره من انجام دهند. (می‌خندد)

آخرین نقشی که در سینما بازی کردید، نقش جلال در فیلم «ماهورا» (حمید زرگرنژاد) بود. چرا در سینما کم کار هستید؟ با وجود این‌که چند نقش و بازی خوب در این مدیوم دارید. ممکن است در گروه‌های فیلمسازی و هنگام انتخاب نقش‌ها، شما را به عنوان بازیگری که بیشتر در تلویزیون حضور دارد، لحاظ نکنند و در نظر نگیرند؟ چون گاهی چنین نگاهی هم در انتخاب نقش‌های فیلم‌های سینمایی وجود دارد.

من نمی‌دانم این نگاه در سینما وجود دارد یا نه، اما مدیوم برای من اندازه خودش ارزش دارد و مدیوم تلویزیون همان اندازه برایم با ارزش است که مدیوم سینما، مدیوم تئاتر همانقدر برایم ارزش دارد که مدیوم رادیو و کار صدا که انجام می‌دهم. اصول ابتدایی نقش، کارگردان و گروهی که با آنها کار می‌کنم، بیشترین اهمیت را برایم دارد. مدیوم جزو اولویت‌های بعدی قرار می‌گیرد. اصولا این کرت‌بندی و تفکیک میان مدیوم‌های مختلف نمایشی را دوست ندارم، من بازیگرم و سعی می‌کنم نقش‌هایی را که می‌پذیرم و کارهایی که به من برای بازی پیشنهاد می‌شود را با تمام جانم انجام دهم.

اما در تلویزیون کارنامه پروپیمانی دارید. جالب این‌که با سه کارگردان هم بیش از دیگر فیلمسازان کار کرده‌اید؛ مهدی فخیم زاده، سیروس مقدم و فلورا سام. چرا؟ همکاری با این کارگردان‌ها خوشایند و رضایت‌بخش بوده که تکرار شده است؟

بله، خیلی زیاد. هر سه عزیز کارگردان‌های بی‌نظیر و فوق‌العاده‌ای هستند و نقش‌هایی هم که به من پیشنهاد دادند، خیلی متفاوت بوده است. به همین دلیل من هم دلم می‌خواست چالش‌هایی از این دست را بیشتر داشته باشم. مضاف براین‌که وقتی شما با کارگردانی کار می‌کنید که کارش را بلد است، خیلی راحت کارتان را انجام می‌دهید. همین روزها من سر سریال برادرجان، با آقایان محمدرضا آهنج (کارگردان)، سعید نعمتا... (نویسنده) و محمدرضا شفیعی (تهیه‌کننده) کار می‌کنم که باورم این است جزو بی‌نظیرترین کارهای سال ۹۸ خواهد شد، چرا که زیرسایه علی نصیریان، کنار حسن پورشیرازی، کلی بازیگر خوب دیگر و باوجود یک متن بسیار خوب و نویسنده‌ای مثل سعید نعمتا... که متنش ردخور ندارد، نمی‌توان کار بدی ارائه داد. کارگردانی این سریال را شخصی به عهده دارد که با قلبش سریال می‌سازد و این را می‌شود از کارهای پراحساسی که ساخته، دریافت کرد. همین‌طور باید به حضور آقای شفیعی اشاره کرد که تهیه‌کننده بی‌نظیر و بزرگی است. به همین دلیل احساسم این است کار کردن با آدمی که تکلیفش با کارش معلوم است، خیلی حس خوشایندتری است تا کار کردن با کارگردان‌هایی که نمی‌دانند چه می‌خواهند. خدا را شکر با هر کسی کار کردم و دارای این صفت بود، نتیجه‌اش را گرفته‌ام، مثل آقای فخیم‌زاده، آقای سیروس مقدم، خانم فلورا سام، آقای آهنج و کارگردان‌های پیشکسوتی مثل آقای محمدحسین لطیفی که استخوانی در این عرصه خرد کرده‌اند. تجربه‌های گرانقدر این کارگردان‌ها، اجازه علی‌السویه کار کردن به این عزیزان نمی‌دهد. امیدوارم که من هم در ظرف خوش‌صدای این فیلمسازان، صدای مخالفی نداشته باشم.

حالا که صحبت برادرجان شد، بد نیست به حضور حسام منظور هم اشاره کنم که او هم در این سریال حضور دارد. بازیگری که در قامت، چهره و صدا، شباهت‌هایی هم با شما دارد.

حسام، دوست بسیار عزیز و همکار قدیمی من است. ما همدیگر را از تئاتر می‌شناسیم و بعد هم با یکدیگر در یک سریال همکاری کردیم. برادرجان، دومین سریالی است که من و حسام با هم کار می‌کنیم.

با وجود فعالیت مداوم در تلویزیون، تئاتر را هم فراموش نمی‌کنید. هنوز بازی خوبتان در نمایش «یادداشتی برای سهراب» (اصغر خلیلی) را به یاد دارم. برنامه‌ای برای حضور دوباره در تئاتر ندارید؟

سال گذشته، در نمایش «باغ خونی» (امیر بشیری) حضور داشتم که در مشهد روی صحنه رفت. امسال هم اگر جانی باشد، حتما در تئاتر حضور خواهم داشت. نمی‌توانم از تئاتر دور باشم، تئاتر برایم نفس همیشگی است، تئاتر برایم معلم همیشگی است، تئاتر برایم دهخداست، تئاتر برایم مرجع است، تئاتر کلینیک من است، می‌روم آنجا خوب می‌شوم و برمی‌گردم. به شدت از صحنه تئاتر، انرژی می‌گیرم.

چند سال پیش که بحث لغو بخشودگی مالیاتی بازیگران مطرح شده بود، اظهارنظری داشتید و حرف از عدالت زدید و گفتید سنگ بر پایه عدالت می‌چرخد. اما ظاهرا این بار این بحث جدی‌تر شده و قرار است بازیگران پرکار که دستمزدها و درآمدهای بالایی دارند، مالیات بپردازند. الان نظرتان در این زمینه چیست؟

من الان هم نظرم همان است که آن موقع گفتم. اگر در کشوری زندگی می‌کنیم که داعیه ما این است که عادل هستیم و عدل علی (ع) را رعایت می‌کنیم، پس باید تاسی و عدالت را آنچنان که باید رعایت کنیم. کیست که حکم عادلانه‌ای به او داده شود و بخواهد سر باز بزند؟

عکس:
کامران تفتی در فیلم سینمایی «ماهورا» نقش شخصیتی به نام جلال را بازی می‌کرد

در روز و روزگاری که مردم من حال خوب ندارند، چندان دلم با تولد و شادی نیست. دلم خیلی نزدیک و همدرد با آدم‌هایی است که زندگی‌شان را از دست دادند

تمجید مهتاب کرامتی از «یه وا»

مهتاب کرامتی با انتشار یادداشتی از اکران فیلم «یه‌وا» به کارگردانی آناهید آباد حمایت کرد.

آن‌طور که ایلنا گزارش داده، مهتاب کرامتی با انتشار یادداشتی در صفحه اینستاگرام خود از اکران فیلم سینمایی یه‌وا حمایت کرد.

در متن این یادداشت آمده است: یک زن در زمانه صلح و آرامش مظهر مهربانی و مادرانگی است و در زمانه جنگ و درد نماد ایستادگی و مقاومت. این تصویری است که در طول تاریخ خواسته و ناخواسته همواره مخدوش شده. اما باید خرسند بود که آثار هنرمندانی هستند تا سیمای حقیقی زنان را برایمان به تصویر بکشند و یادآوری کنند. فیلم سینمایی «یه‌وا» به کارگردانی آناهید آباد چنین تصویری را پیش روی ما می‌گذارد و یادآوری‌مان می‌کند که مهر و ایستادگی یک زن مرز و زبان و زمانه نمی‌شناسند. این فیلم هوشمندانه تصویر این مهربانی و ایستادگی را همزمان از زاویه دید یک کودک نیز به تصویر کشیده است. دختر خردسالی که ایستادگی مادرش را می‌بیند تا برای نسل آینده این منش را تداوم ببخشد. منش و روحیه‌ای همواره جاری و رهایی بخش.»

فیلم سینمایی یه‌وا به کارگردانی آناهید آباد محصول مشترک ایران و ارمنستان است که این روزها همزمان با اکران در چند کشور خارجی در گروه هنر و تجربه در حال اکران است.

ناگفته‌های داوودنژاد از برخورد غافلگیرانه مشایخی

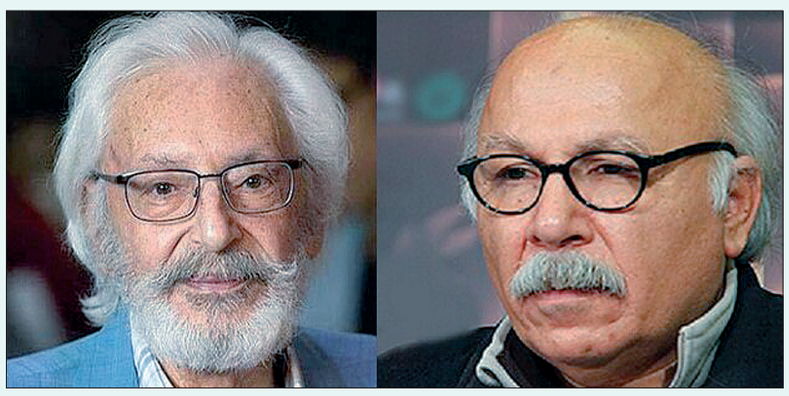

علیرضا داوودنژاد با اشاره به همکاری‌اش با زنده‌یاد جمشید مشایخی در فیلم «خانه عنکبوت» از برخورد غافلگیرانه این هنرمند با نقش محوری این فیلم که به او پیشنهاد شده بود، سخن گفت.

این کارگردان سینمای ایران در متنی که در اختیار ایسنا گذاشت، نوشت: «با سقوط هر ساله آمار تولید فیلم ایرانی در دهه ۵۰ و کاهش آن از صد فیلم به ده پانزده فیلم در سال ۱۳۵۶ و نهایتا سر رسیدن انقلاب و به آتش کشیده شدن بعضی سالن‌های نمایش در تهران و شهرستان‌ها، سینمای ایران بسیاری از جاذبه‌های آشنای خود را که طی دهه‌ها کار در فضای سانسور و رقابت بی امان با واردات بی‌در و پیکر فیلم خارجی به‌دست آورده بود از دست داد. عریانی، خشونت، کافه، زد و خورد، قصه‌های عاشقانه و مهم‌تر از همه بازیگران پرآوازه ویژگی‌هایی بود که با ورود به دهه ۶۰ همه از دست رفت و سینمای ایران ماند و انقلابی که به سینما با دیده تردید می‌نگریست و بسیاری چهره‌های آشنای آن را به دادگاه‌های انقلاب فرا می‌خواند.

در چنان شرایطی بود که نیروهای خوشنام و باسلیقه، متخصص و خلاقی که در حاشیه سینمای تجاری به سر می‌بردند و سهم چندانی از بازار سینمای ایران نداشتند، جایگاه واقعی خود را پیدا کردند و در غیاب فیلم خارجی به جریان تولید داخلی فیلم رونق دادند و زمینه را برای درخشش سینمای نوین ایران آماده کردند.

جمشید مشایخی از جمله چهره‌های اثرگذاری بود که هم نزد عامه تماشاگران سینما احترام و محبوبیت داشت و هم اهالی و مخاطبان تلویزیون و تئاتر به او علاقه و ارادت داشتند.

وقتی سال ۶۱ به فکر افتادم با او و عزتا... انتظامی و داوود رشیدی فیلم «خانه عنکبوت» را بسازم و برای دریافت پروانه ساخت به ارشاد مراجعه کردم مسؤول مربوط گفت با نیمی از کابینه دوست است ولی جرات نمی‌کند با این چهره‌ها فیلمی بسازد. این نکته عزم مرا برای ساختن این فیلم جزم‌تر کرد چرا که می‌دانستم بازگشت این بزرگان به پرده سینما فضای بازدارنده‌ای را که بر صحنه هنر و نمایش مملکت سنگینی می‌کند، می‌شکند و روزنه‌های امید را به روی سینمای ایران باز می‌کند.

ساختن خانه عنکبوت، تجربه پر باری بود. انضباط، پشت کار و جدیت این نام‌های بزرگ در همکاری و نحوه ایفای نقش برای من بسیار آموزنده بود و در این میان برخورد جمشید مشایخی با نقش محوری فیلم که قرار بود آن را بازی کند مرا غافلگیر کرد. او بعد از جلسات متعدد گفت‌وگو و تمرین در صبح روزی که قرار بود فیلم را کلید بزنیم با اندوه و تاسف فراوان اعلام کرد قادر به ایفای آن نقش نیست و نتوانسته به فهم و دریافت عمیقی که برای ایفای آن شخصیت لازم است دست پیدا کند. این همه وسواس و احساس مسؤولیت نسبت به بازیگری برایم تازگی داشت و مرا به‌عنوان کارگردان با چالشی سنگین روبه‌رو می‌کرد. یک روز گفت‌وگو و تمرین‌های اختصاصی با او خاطره‌ای فراموش نشدنی برای من به جا گذاشت و هنگامی که فردای آن روز او با تسلط و اقتداری کم نظیر سر صحنه حاضر شد و نقش خود را به خوبی ایفا کرد، یکی از بهترین روزهای زندگی حرفه‌ای من رقم خورد و دانستم آنها بیهوده چنان جایگاهی را در تاریخ هنر و نمایش این مملکت به دست نیاورده‌اند و به‌راستی برای سینمای آینده ایران گنجینه‌هایی پر بها هستند.

سیمای دلنشین، حضور نیرومند، شخصیت مردمی و منش وطن دوستانه جمشید مشایخی نه تنها برای دیروز و امروز هنر نمایش این مرز و بوم سرمایه‌ای گرانبها بود بلکه آثار پربرکت آن همچون میراثی به غنای فرهنگ و هنر فردای ما نیز خواهد افزود. روحش شاد.»

علیرضا داوودنژاد کارگردان سینما سال ۱۳۶۲ فیلمی به نام «خانه عنکبوت» ساخت که جمشید مشایخی، عزتا... انتظامی و داوود رشیدی بازیگران آن بودند

راش

نمایش ۵ فیلم در پنجمین هفته هنر انقلاب

فیلم‌های سینمایی «رد خون، ماجرای نیمروز۲»، «دیدن این فیلم جرم است»، «بیست‌وسه نفر»، «قصرشیرین»، «شبی که ماه کامل شد» و «بنیامین» در پنجمین هفته هنر انقلاب اکران می‌شود.

آن‌طور که فارس گزارش داده، در پنجمین جشن هفته هنر انقلاب پنج فیلم سینمایی نمایش داده می‌شود.

به این ترتیب رد خون، (ماجرای نیمروز ۲) به کارگردانی محمدحسین مهدویان روز سه‌شنبه ۲۰ فروردین، «دیدن این فیلم جرم است» به کارگردانی رضا زهتابچیان چهارشنبه ۲۱ فروردین، «بیست‌وسه نفر» به کارگردانی مهدی جعفری پنجشنبه ۲۲ فروردین، انیمیشن سینمایی «بنیامین» به کارگردانی محسن عنایتی شنبه ۲۴ فروردین، «قصر شیرین» به کارگردانی رضا میرکریمی یکشنبه ۲۵ فروردین و «شبی که ماه کامل شد» به کارگردانی نرگس آبیار دوشنبه ۲۶ فروردین اکران می‌شود.

تمامی اکران‌ها از ساعت ۲۰ در تالار اندیشه حوزه هنری برگزار خواهد شد.

جشن هفته هنر انقلاب، به مناسبت سالروز شهادت شهید مرتضی آوینی در تاریخ ۲۰ فروردین آغاز شده و در طول یک هفته ضمن مرور مهم‌ترین رویدادهای مرتبط با هنر انقلاب و هنرمندان انقلابی و معرفی چهره سال هنر انقلاب با نمایش فیلم‌ها، اجرای تئاترها، برگزاری کنسرت و نمایشگاه‌های تجسمی و... تا تاریخ ۲۷ فروردین ادامه می‌یابد.

این هفته با شعار «هنر متعهد به حقیقت» برگزار می‌شود.

«سه روز با مرتضی آوینی» در خانه هنرمندان ایران

نسخه ترمیم شده سه فیلم مستند سیدمرتضی آوینی در خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آید.

آن‌طور که هنرآنلاین گزارش داده، به مناسبت بیست و ششمین سالروز شهادت مرتضی آوینی برای نخستین‌بار نسخه ترمیم شده سه فیلم مستند شهید آوینی «و این است فتح الفتح»، «داستان پل» و «شب عاشورایی» در قالب برنامه «سه روز با مرتضی آوینی» از ۲۰ تا ۲۲ فروردین ۹۸ هر شب از ساعت ۱۹ در محل خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آیند.

همچنین پس از نمایش هر فیلم مستند، یک سخنرانی توسط استادان دانشگاه درباره آرای سینمایی شهید آوینی ایراد و طی یک پنل با حضور هنرمندان و منتقدان برجسته اثر نمایش داده شده مورد بررسی و تحلیل قرار می‌گیرد.

بر همین اساس روز سه‌شنبه ۲۰ فروردین ساعت ۱۹ فیلم «و این است فتح الفتح» به نمایش در می‌آید و در ادامه دکتر انیس دوویکتور درباره سینمای شهید آوینی به سخنرانی می‌پردازد و سپس نقد و بررسی فیلم با حضور سعید قطبی‌زاده و سیدسجاد آوینی برگزار می‌شود.

روز چهارشنبه ۲۱ فروردین ساعت ۱۹ فیلم «داستان پل» به نمایش در می‌آید و در ادامه دکتر سیدعماد حسینی درباره سینمای شهید آوینی به سخنرانی می‌پردازد و سپس نشست نقد و بررسی فیلم با حضور پیروز کلانتری، روبرت صافاریان و حامد شکیبانیا برگزار می‌شود.

در روز پایانی نیز پنجشنبه ۲۲ فروردین ساعت ۱۹ فیلم «شب عاشورایی» به نمایش در می‌آید و در ادامه مریم امینی و مهرزاد دانش درباره سینمای شهید آوینی به سخنرانی می‌پردازند و سپس نشست نقد و بررسی فیلم با حضور فریدون جیرانی، دکتر شهاب اسفندیاری و محمدحسین مهدویان برگزار می‌شود.

این برنامه به همت خانه هنرمندان ایران، موسسه فرهنگی روایت فتح، موسسه فرهنگی هنری در انتظار فردایی دیگر، موسسه شهید آوینی (خانواده شهید)، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، فیلم‌نت و نشر واحه برگزار خواهد شد.